

BHASHE ENDA BHAVAIKYATE OLAVU

Lohit .P

Lecturer, Department of Kannada, Akshara Institute of Management Studies, Akshara Nagara, Channamumbapura, Savalanga Road, Shivamogga (D), Pin- 577203, Karnataka, India.

ಭಾರತವು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಂದು ಜನಾಂಗ. ಆದರೆ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಅನ್ಯೈಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಭಾವೈಕ್ಯ ಬೇಕೆಂಬುವವರು ಭಾವೈಕ್ಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಭಾವೈಕ್ಯವಾಗಲು ಬಹುಮತ ಎದ್ದಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಮತ, ಬಹುಮತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾವೈಕ್ಯವೇಕು ಸಮಾಜವು ಗುಂಪುಗಳಿಂದಲೂ, ಗುಂಪುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದು. ಭೇದವು ಮಾನವನ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ, ಆದರೆ ಭೇದವನ್ನೇ ನೆಪಮಾಡಿ ಭಾವಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕುವ ಅಸಾಮಿಗಳೇ ಭಾವೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರ ಭಾವನೆಗಳ ದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಭಾವೈಕ್ಯ ಎಂಬುದು ಜೀವಂತ ಸತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಗಳಿಸಬೇಕು, ಬೆಳೆಸಬೇಕು, ಉಳಿಸಬೇಕು ಅದು ಬರಿಯ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವ ಪಾಟರ್ನ್ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಬದುಕಲ್ಲ. ಭಾವೈಕ್ಯವು ಮಾನವ ಜಾತಿಗೆ ಬೇಕು. ಅದು ಭಾರತದಲ್ಲಾದರೆ ಸಾಲದು ಅದು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಿಗಿಂತ ಕೊಂಡು ತರಬೇಕಾದ ಕೃತ್ರಿಮ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ದಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪಡಿ ಪದಾರ್ಥವಲ್ಲ.

ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಯವಾದರೂ ಭಾವೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಯ ಕಸರತ್ತು ಬೇಕು. ಭಾವೈಕ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ, ಆಯುಕ್ತ ಬುದ್ಧಿ, ಆಯುಕ್ತ ಭಾವನೆಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಢ್ಯ, ಬುದ್ಧಿ ಭಾವನೆಗಳು ಶುದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಅದು ಭಾವೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ರಾಗ ದ್ವೇಷ, ಮೋಸ, ಧೂರ್ತನೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುರ್ವಾಸನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಸುವಾಸನೆ ಕಡೆಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆ ಬೆಳೆದು, ಪರಸ್ಪರ ಹೃದಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸತ್ಯ, ಕಸುವು ಬೆಳೆದರೇ ಭಾವೈಕ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಸಂಸ್ಕೃತ, ತಮಿಳು ಎಂದು ಕೂಗಾಡುವುದು, ಬಾವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಐಕ್ಯ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಭಾವದ ಅನ್ಯೈಕ್ಯವನ್ನು ಯಾರದೋ ತಲೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಉರಿದಾಟ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಫಲವೂ ಇಲ್ಲ. ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಚನೆಯಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಿಂದಲೇ ಪಾರ ಕಲಿಸಿದರೂ, ಶಿಷ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿಯೇ ವೈಷಮ್ಯ ಬೆಳೆದರೆ, ತಾವೇ ಬಡಿದಾಡುವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಭಾವೈಕ್ಯ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಯೂ ನಿಷ್ಫಲ.

'ಮಾತುಬಲ್ಲವ ಮಾಣಿಕ ತಂದ, ಮಾತರಿಯದವ ಜಗಳ ತಂದ' ನಾಣ್ಯಡಿಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದು ಈ ಭಾವವು ಮಾನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೃದಯ ಧರ್ಮವಾಗಬೇಕು. ಭಾವೈಕ್ಯವು ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧವಲ್ಲ, ಸ್ವತಃ ಆರೋಗ್ಯ ಅದು ಭಾರತದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣವು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾವೈಕ್ಯ. ಅದು ಮಾನವತೆಗೂ ಉಪಕಾರ.

ಭಾರತದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವೈಕ್ಯ ಇತ್ತು, ಇಂದು ಇದೆ ನಾಳೆಯೂ ಇರುತ್ತೆ. ಭಾರತದ ಭಾವೈಕ್ಯವು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ. ಆದರೆ ಅದರ ಭಾವೈಕ್ಯ ಶಕ್ತಿಯು ಇಂದಿನ ಯುಗ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಡಿಮೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಜಾತಿಭೇದದಿಂದ ಭಾವೈಕ್ಯ ಹಾಳಾಯಿತು. ಪಾಟರ್ನ್ ಭೇದದಿಂದ ಹಾಳಾಯಿತು, ಭಾಷಾಭೇದದಿಂದ ಹಾಳಾಯಿತು, ರಾಜ್ಯ ಸೀಮೆ ಭೇದದಿಂದ ಹಾಳಾಯಿತು, ನದೀ ನೀರಿನ ತಂಟೆಯಿಂದ ಹಾಳಾಯಿತು. ಭಾವೈಕ್ಯ ಹಾಳಾಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಭಾವೈಕ್ಯವೆಂಬುದು ಸಮವಸ್ತ್ರದಂತೆ ಧರಿಸಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲ. ಇದು ತಳುವಳಿಕೆಯ ಸಾಮರಸ್ಯ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಸಿ, ಕೋರ್ಟ್‌ಗಳೆದರೆ ಭಾವೈಕ್ಯವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ತೀರ್ಪಲ್ಲ. ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಇಂದಿನ ಭಾರತವು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪಂಥಗಳ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಿರುದು ಅದಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಯ ಜಿಗಿದಾಟ, ಭಾವನೆಗಳ ಹಾರಾಟದಿಂದ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ರಣಾಂಗದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ, ಧೀರ ಪೌರುಷದಿಂದ ಬಡೆದಾಡಿ ಬಾಳಿ, ಹೊರಬೀಳಬೇಕಾದರೆ ಅರ್ಜುನನಂತೆ ಕೆಚ್ಚಿದಬೇಕು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಥ ಸಮರ್ಥ

ಹಿತರಕ್ಷಕರುಬೇಕು. ಭಾರತದ ಇಂದಿನ ಕತೆ, ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ಕತೆ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು, ವಿವೇಕಾನಂದ, ಗಾಂಧಿ, ತಿಲಕ್, ದಯಾನಂದ, ಅರವಿಂದ, ರಮಣ, ರವೀಂದ್ರ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಅಂಬೇಡಕರ್ ಮೊದಲಾದವರಲ್ಲಿ ಅಮರವಾಗಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಭಾವೈಕ್ಯದ ನಾಯಕರು. ಇವರ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಭಾಷೆ ಬೇರೆ ಇದ್ದಾಕ್ಷಣ ಭಾವೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದೆಂಬುದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದುದು. ಮಾನವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮನಸ್ಸೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ಭಾವೈಕ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.